

XVII.

Bēlē, mōn âmē tŭ-bōēs, jē boē ōssī tōn âmē, sī pār fōēs
D'ūn bēzēr mŭtŭēl nō-lēvrēz āntrējōņōns.

Lōrs tōē ē mōē par akōrd ɛrēs, d'un chanje balansē
Êze mon âme tu-prans, êze ton âme je pran.

5 Éinsi parēļ plēzir se produit de parēļe vŭlontē :

Tōē de mon âme tu vis, mōē de ton âme je vi.

Fi du dorē Midas ē de Krēzus, Fi de tŭlør-biēns.

Puis k'un sel bēzēr j'ēstime mille trezōors.

Ô bon Dieŭ ke je sēr (si dévōōt je me kŭrbe davan- tōē).

10 Nŭ set akōort amŭrs pŭr ne le ronpre jamēs ·><·

Sī je ne t'ēime, ma vî, ē du kōors ē de l'âme tŭtōtant

K'on pŭrōēt éimér d'âm' ē de kōors sez amŭrs,

Fē-me mŭrir malurēs : ne me fē nŭ karēsse nŭ dŭsēr :

Sōē-me de plus an plus bēl' ē rebēl' an amŭrs ·><·

15 Mēs sī je t'ēime ma vî, ē du kōors ē de l'âme, tŭtōtant

K'on pŭrōèt éimér d'âm' ē de kōors sez amŭrs,

Fē ke je vīv' ɛrēs : ne me fē ke karēss' ē ke dŭsēr :

Sōē-me de plus an plus bēl' ē bēnīŋ' an amŭrs.